

faa den ærede Ordfører erkjende. Vægger man dernæst Mærke til, hvormeget det, der vil vindes i Tid ved at sætte enten Krumslutning eller staaende Arrest istedetfor f. Ex. Band- og Brødstraffen, i Virkeligheden er, saa vil man see, at det dog er overordentlig lidt. Hvis Loven vedtages, som den foreligger, kan denne Straf udstrækkes til 36 Timer i 3 Dage, og hvis Mindretallets Forslag vedtages, kan den udstrækkes til 4 Dage, medens Band- og Brødstraffen kan udstrækkes til 5 Dage; ja ganske vist kan den idømmes for 10 Dage, men Band- og Brødstraf paa 5 Dage vil dog vistnok svare til staaende Arrest i 36 Timer; der vil altsaa vindes overordentlig lidt. Den høitærede fungerende Krigsminister anførte fremdeles til Forsvar for Lovudkastet, at alle Straffe vare nedværdigende. Deri har den ærede Ordfører Ret, at det kan man ikke sige; alle Straffe ere ganske vist ydmygende, men alle Straffe ere ikke lige ydmygende; der er i den Henseende en meget stor Forskjel, og Forskjellen ligger tildeels i, hvilken Offentlighed disse Straffe faae. Nu er det givet, at Krumslutningsstraffen kan foretages i indelukkede Rum, og der vil altid i Felten findes et Skuur, en Lade eller et Kammer, hvor de kunne udsone den, og derved vil den altid blive mindre ydmygende end den staaende Straf, dersom denne skal bringes i Udførelse paa Steder, hvor flere have Udgang, og da Batalionerne jo ikke kunne føre Skabe med sig i Felten, vil man i alt Fald i Felten være nødt til at erqueve Straffen med en vis Offentlighed. Den Tilbagegang vil der altsaa være ved den staaende Straf ligesoverfor Krumslutningsstraffen, at den idetmindste under visse Omstændigheder vil faae en større Offentlighed, og at disse offentlige Straffe ere mere ydmygende, har man jo for lang Tid siden erkjendt i vor civile Retsspleie ved at affkaffe dem. Man har jo havt Straffe, som ligefrem bestode i en offentlig Udstilling, som f. Ex. Gabestoffen og den spanske Kappe. Disse Straffe ere for lang Tid siden forsvundne af den civile Retsspleie, og det forekommer mig derfor betænkeligt i den militaire Retsspleie at ville indføre en Straf, som idetmindste under Feltforhold let kunde faae en lignende Offent-

lighed; thi i Felten vil man ofte være nødt til at binde Vedkommende til et Træ eller Eignende. Det er ogsaa Tilfældet, at denne Straf gjentagne Gange har været indført i den danske Armee, men atter er bleven affkaffet, af hvad Grund veed jeg ikke. Jeg vil saaledes for mit Vedkommende, dersom vi overhovedet skulle give nogen Lov om dette Forhold, inden vi kunne faae den militaire Straffelov, foretrække, at man vender tilbage til Tilstanden fra 1860 til 1864, idet jeg ikke kan overbevise mig om, at man i Fredstid savner tilstrækkelige Straffemidler, eller at de Straffemidler, som man har, tage saa lang Tid, at det har Noget at betyde med Hensyn til Soldatens Uddannelse. Den høitærede Minister synes at antage, at en Krigsret nødvendigvis maa tage en lang Tid, men det forekommer mig ikke, at det, om der ogsaa hengaaer nogle Dage med at ned sætte en Krigsret og affige Dommen, kan have noget at betyde for Soldatens Uddannelsesetid; thi naar det angaaer almindelige disciplinaire Forseelser, sidder Soldaten jo ikke fængslet, imedens Krigsretten bliver sammenfat og der holdes Forhør og Dom affiges, og det at være en Timestid eller to tilstede ved Forhøret, kan dog virkelig ikke siges at berøve ham nogen Tid af hans Uddannelsesetid, der var værd at tale om. Krigsretten kan erpederes meget hurtig, og den kan ogsaa tage længere Tid, men Soldaten kan jo i den Tid, disse Forhandlinger foregaae, ligesuldt gjøre sin Tjeneste og uddannes til sit Kald. Vil man altsaa, som sagt, nu foretage Forandringer i de bestaaende Forhold, tror jeg, man gjør rettest i enten at følge Mindretallet eller i alt Fald Mindretallets første subsidiaire Indstilling, saaledes at den staaende Arrest i Fredstid kun kan anvendes efter Dom; thi den arbitraire Straffemyndighed savner ikke andre Midler, som kunne være ligesaa virksomme. Det kan ikke med Føie paastaaes, at denne Straf i Fredstid skulle være nødvendig som arbitrair Straf, og man kan ikke drage den Slutning, som den ærede Ordfører har draget, at det tyder paa Tilfredshed med Straffen, at man ikke har appelleret den; thi, naar der eksisterer en Bestemmelse, som siger, at man udsætter sig